

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztása érdekében a fellebbező különösen az alábbiakra hivatkozik:

1. A bizonyítékok hibás értékelése a vizsga megismétlésének kötelezettségével kapcsolatos vizsgálat során

— A megtámadott ítélet nem ismeri el, hogy a Közszolgálati Törvényszék F-5/08. sz., Brune kontra Bizottság ügyben 2010. szeptember 29-én hozott ítélet (a továbbiakban a Brune-ügyben hozott ítélet) végrehajtásának keretében megismételt szóbeli vizsga sérti az egyenlő bánásmód és az objektív elbírálás elvét, valamint az EUMSZ 266. cikkét,

— az ítélet indokolása helytelen jogi értékelést tartalmaz, és — különösen az EUMSZ 266. cikk feltételeivel, a hátrányos megkülönböztetés tilalmával és az értékelési kritériumok egységességének követelményével kapcsolatban — tévesen értékeli a tényeket;

2. Az alternatív megoldási lehetőségek téves kizárása

— A megtámadott ítélet jogilag téves indoklással utasítja el a Brune-ügyben hozott ítélet végrehajtásának a jelen ügygel kapcsolatban az állandó ítélkezési gyakorlatból adódó alternatív megoldási lehetőségeit,

— az alternatív megoldási lehetőségek vizsgálatánál az ítélet különösen az egyenlő bánásmód és az objektív elbírálás elvének, a személyzeti szabályzat 27. cikkének, továbbá nyílt versenyvizsga-felhívás téves értelmezésére támaszkodik.

3. Másodlagosan: a vizsgaismétlés előkészítésével kapcsolatos eljárási hibák téves értékelése

— Az ítélet megfelelő időben történő felhívásra, a vizsgabizottság összetételével kapcsolatos rendes tájékoztatásra és az alkalmazandó joggal kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó megállapításai a tények és az alperes szervezettel kapcsolatos kötelezettségének értékelését illetően jelentős hibákat tartalmaznak,

— a Közszolgálati Törvényszék az ítéletben elmulasztotta értékelni azt, hogy a felperessel szemben eltérő bánásmódot alkalmaztak ahhoz képest, hogy egy másik pályázó egy párhuzamos eljárás során további tájékoztatást is kapott,

— a vizgabizottság elfoglaltságával kapcsolatos kifogást illetően az ítélet csupán a felperes hátrányos megkülönböztetésének bizonyíthatóságának hiányosságát vizsgálta, amely vizsgálat nem terjedt ki a megismételt vizsga keretében tanúsított elfoglaltságra.

4. A felperes harmadik, negyedik és ötödik kérelmének mint megalapozatlannak elutasítása

— az ítélet figyelmen kívül hagyja olyan általános kijelentések tételének lehetőségét, melyek nem rónak tényleges kötelezettséget az uniós szervekre,

— az ítélet úgy értelmezi az okozott hátrány orvoslására vonatkozó kérelmet, hogy a felperes nem kért kártérítést, jöllehet, a szóbeli tárgyaláson kifejezetten kinyilvánította e szándékát,

— az ítélet sérti az okozott hátrány kifejezett kérelem nélküli, hivatalból történő orvoslására vonatkozó, EUMSZ 266. cikk szerinti kötelezettséget.

5. A költségekről szóló hátrányosan megkülönböztető határozat

A megtámadott ítélet az F-42/11. sz., Honnefelder kontra Bizottság ügyben folytatott eljáráshoz képest hátrányosan megkülönbözteti a felperest, tekintve, hogy egy, ezen eljárásban mérlegelendőnek tekintett körülményt a Közszolgálati Törvényszék az eljárási szabályzatának 87. cikke 2. §-a alapján nem vett figyelembe mint a felperes számára is kedvező körülményt.

2013. május 21-én benyújtott kereset — SACBO kontra Bizottság és TEN-T EA

(T-270/13. sz. ügy)

(2013/C 207/77)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio (BG), Olaszország) (képviselők: M. Muscardini avvocato, G. Greco avvocato)

Alperes: a Transzeurópai Közlekedési Hálózat Végrehajtó Hivatala, Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a megtámadott határozatot azon részében, amely bizonyos külső költségeket nem támogathatóknak nyilvánított, ekként csökkentve az esedékes társfinanszírozás mértékét, és 158 517,54 euró összeg visszafizetését rendelte el annak minden jogkövetkezményével;

— az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a Transzeurópai Közlekedési Hálózat Végrehajtó Hivatala (TEN-T EA) 2013. március 18-i, „a 2009-IT-91407-S-cselekvés lezárása — a »Bergamo-Orio al Serio reptőlter intermodális fejlesztésére vonatkozó tanulmány« — C(2010) 4456. sz. bizottsági határozat”⁽¹⁾ tárgyában hozott határozatának azon része ellen irányul, amely nem elszámolhatóknak, ekként nem támogathatóknak ítélte a már megvalósított 1., 2.1., 4., 5., 6. és 7. tevékenységekre vonatkozó költségeket, és elrendelte 158 517,54 euró visszafizetését.

A felperes keresete alátámasztásául öt jogalapra hivatkozik.

1. A 2007. június 20-i 680/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikke (1) bekezdésének, valamint a 2010. június 24-i (2010)4456 bizottsági határozat III.4.2.2 és III.4.2.3 pontjának megsértésére alapított első jogalap

— A felperes e tekintetben a támogatás nyújtásáról szóló határozat III.4.2.3 pontja szerinti „panasz eljárás” elmaradására hivatkozik.

2. A 2004. március 31-i 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 17. cikke (2) és (6) bekezdésének, az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdésének és az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (2) bekezdése c) pontjának megsértésére, valamint a 2010. június 24-i (2010)4456 bizottsági határozat II.2.3 pontjának megsértésére alapított második jogalap

A felperes e tekintetben az alábbiakra hivatkozik:

— az indokolás ellentmondásos volta abban a pontban, amely kimondja, hogy indokolatlan volt a „szerződések megosztása”, másrészt viszont megállapítja, hogy a „szerződések tárgyai olyan mértékben kapcsolódnak egymáshoz”, hogy azoknak egyetlen, egységes szerződés-odaítélesi eljárás tárgyát kellett volna képezniük;

— az egységes közbeszerzési eljárás indokolatlan megosztására vonatkozó állítás téves volta, mivel az ellentmond a 2010. június 24-i (2010)4456 bizottsági határozatban foglaltaknak;

— a szerződések vagy a projektek bármiféle felosztásának hiánya;

— a 2004/17/EK irányelv küszöbérték alatti szerződésekre való alkalmazhatatlansága határokon átnyúló érdeklődés hiányában.

3. A 2010. június 24-i (2010)4456 bizottsági határozat I.3.1 pontjának, az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (2) bekezdése c) pontjának, az EUMSZ 296. cikknek, valamint a bizalomvédelem elvének megsértésére alapított harmadik jogalap

A felperes e tekintetben az alábbiakra hivatkozik:

— az indokolás ellentmondásos volta, mivel az ellentétes a TEN-T EA-nak a stratégiai cselekvési tervet és az annak végrehajtásában elért eredményekről szóló jelentést elismerő és jóváhagyó aktusaiban foglaltakkal;

— a SACBO által folytatott tevékenységek és a társfinanszírozás tárgyát képező tevékenységek egyezése.

4. A 2004/17/EK irányelv 40. cikke (2) bekezdése b), c) és d) pontjának megsértésére alapított negyedik jogalap

A felperes e tekintetben az alábbiakra hivatkozik:

— A 2004/17/EK irányelv alkalmazhatatlansága a társfinanszírozás tárgyát képező szerződésekre, mivel azok „tanulmány készítésére” és „kutatásra” vonatkoznak;

— A pályázat utján történő odaítélés megvalósíthatatlansága a társfinanszírozásról szóló határozat által előírt határidők következtében.

5. Az arányosság elvének megsértésére vonatkozó ötödik jogalap

A felperes úgy véli, hogy az alperes megsértette az arányosság elvét azzal, hogy a felrótt jogsértés tekintetében szigorúbb szabályokat alkalmazott a társfinanszírozás megvonásának esetére előírt szabályoknál.

(¹) „Closure of Action n° 2009-IT-91407-S — »STUDY FOR BERGAMO-ORIO AL SERIO AIRPORT DEVELOPMENT INTER-MODALITY« — Commission Decision C(2010) 4456”.

2013. május 21-én benyújtott kereset — Max Mara Fashion Group kontra OHIM — Mackays Stores (M&Co.)

(T-272/13. sz. ügy)

(2013/C 207/78)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Max Mara Fashion Group Srl (Torino, Olaszország) (képviselő: F. Terrano, ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Mackays Stores Ltd (Renfrew, Egyesült Királyság)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék

— helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) második fellebbezési tanácsának 2013. március 7-én az R 1199/2012-2. sz. ügyben hozott határozatát;

— az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

Az érintett közösségi védjegy: az „M&Co.” szóelemet magában foglaló ábrás védjegy a 25. és 35. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában — 9128679. sz. közösségi védjegybejelentés.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes.